

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/125/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011060
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122011060.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti odsúdenému V. U., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom G. M. nad Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, na neverejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. októbra 2022, sp. zn. 6Pp/54/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného z
a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. októbra 2022, sp. zn. 6Pp/54/2022, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) sa návrh odsúdeného V. U. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Odsúdený zahlásenú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil tým, že hodnotenie ústavu je podľa jeho názoru skreslené a sčasti sa nezakladá na pravde. Ďalej uviedol, že jeho postoj k trestnej činnosti je kritický a plne si uvedomuje vážnosť spáchaného skutku. Zároveň týmto prehlásil, že po jeho prepustení ide viesť riadny život a plniť si vyživovaciu povinnosť tak, ako sa od neho vyžaduje. Uviedol, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa hneď zamestnal, aby mohol platiť výživné, ktorého mesačná platba sa pohybuje vo výške cca 46,88 Eura mesačne, avšak súdom určené mesačné výživné je vyššie, a tak súčasne mu rastie dlh na výživnom. V prípade podmiennečného prepustenia sleduje práve možnosť, že deti dostanú výživné určené súdom, ako aj možnosť, že bude môcť byť i nápomocný. Zároveň k svojej sociálnej situácii odsúdený podotkol, že tú považuje za stabilnú, pretože má sa kam vrátiť, taktiež má zabezpečené zamestnanie vo svojom odbore. Záverom dodal, že po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu spraví všetko pre zabezpečenie blaha svojich detí, a preto žiada o prepustenie.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienkové prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienkovo prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienkovo prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienkové prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienkovom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienkového prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienkovo prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienkové prepustenie z výkonu

trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, na obsah ktorého týmto krajský súd poukazuje v celom rozsahu v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu a preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu, avšak nebola kumulatívne podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie vedenia riadneho života odsúdeným pre prípad jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody musí byť založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody v súlade so zohľadnením všetkých poznatkov o správaní sa odsúdeného aj pred nástupom výkonu trestu, zohľadnením možností jeho nápravy a zohľadnením jeho osobných pomerov.

Podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení sa síce odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody správa v súlade s ústavným poriadkom. No na druhej strane okresný súd tiež správne zistil, že odsúdený bol v minulosti už dvakrát podmiennečne prepustený, a napriek predchádzajúcim výkonom trestu odňatia slobody sa opätovne a opakovane dopustil trestnej činnosti, a to i trestného činu zanedbania povinnej výživy. Odsúdený tak zjavne svojím správaním po vykonaní predchádzajúcich výkonov trestu odňatia slobody preukázal, že predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody u neho nespĺnili svoj výchovný účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. viesť ho k tomu, aby viedol už len riadny život, čo bolo nepochybne brané do úvahy súdmi aj napriek pri postupnom ukladaní trestov, ktoré odsúdený v súčasnosti vykonáva. Tieto skutočnosti napriek súčasnému správaniu sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom však podľa názoru krajského súdu nedávajú podklad k tomu, aby bolo možno dospieť k rozumnému a odôvodnenému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo riziko ďalšej recidívy, ale svedčia iba o tom, že odsúdený sa vie prispôbiť podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, teda dodržiavať normy správania sa pokiaľ je jeho správanie pod neustálou kontrolou.

V tejto súvislosti opakovane považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal viesť k vedeniu riadneho života. V neposlednom rade je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že odsúdený bol už dvakrát podmiennečne prepustený z výkonu trestu, po ktorom sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú opäť vykonával trest odňatia slobody. Z uvedeného tak logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom svedčí len o tom, že v prípade neustálej kontroly je odsúdený schopný dodržiavať normy správania sa, nie však o tom, že by doterajším výkonom trestu odňatia slobody boli u osobnosti odsúdeného úplne eliminované zistené sklony k úmyselnému porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, pre ktoré sklony sa odsúdený opakovane dopúšťa trestnej činnosti, pre ktorú je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.